

шем). Спомянѫхъ на юсъ и за даскалескыты школы, на които дано да не бѫде коли да си завърнѫтъ еще еднашъ у насъ. Л. Д. 1869 р. 166.

Колибѣ* (*qalyba, s. t. Chaumière de paysan, изъ греч. καλύβη*) с. ж. 1) шалашъ: Около той бостанъ само единъ пазачъ сам—самничакъ седи отвѣнъ колибата си край загасналій огнь. Зк. 140. 2) лачуга, хижина: Тіи бѣдни колибари, ако и да не живѣхътъ въ прости колиби (хъжи), както ги наричатъ, раздѣлены сѫ обаче отъ еленскія чорбаджіи (яничари) по 100, по 200 и даже по 600 домородства. Гп. 224. 3) **Колибѣ(-тѣ)** с. мн. название маленькихъ деревушекъ, разсѣянныхъ по Балканамъ (и въ друг. мѣстахъ): Отъ Еленѣ завысвѣтъ повѣчъ отъ 6000 челяди (домородства) на около живѣющиѣ въ малка селца Бѣлгари, кто назовавшъ колиби и колибари. Гп. 224. ум. **Колибка** с. ж. шалашъ; лачужка, хижинка: Тогасъ пастыри-тѣ съ свиркытѣ си, осѣтихъ себе си поблагополучны отъ царѧтѣ; и тѣхъ-шъ колибки (*leurs cabanes*) съредоточвахъ множество чисты удоволствія, които бѣгать отъ златытъ палаты. Т. 30.

Колибѣ(ин)ъ **Колибарь** с. м. **Колибѣрка** с. ж. название жителей маленькихъ деревушекъ, разсѣянныхъ по Балканамъ (и въ друг. мѣстахъ): Отъ Еленѣ завысвѣтъ повѣчъ отъ 6000 челяди (домородства) на около живѣющиѣ въ малка селца Бѣлгари, кто назовавшъ колиби и колибари. Гп. 224.

Коливо (*др. гр. κόλυβα, тѣ—οἴτος ἐψητός, н. гр. κόλυβα, тѣ—κόλιβο, кутъя*) с. с. коливо (кутия пшенична), вариція къ похоронамъ, панихидаамъ и имянинамъ: Като щомъ погребѫтъ мртвецъ-тѣ, разносятъ му за душъ: коливо, хлѣбъ, медъ и другиѣ нѣкои гозбѣ и вино. Ч. 42. На Боже име сяка една коща да направи колакъ и да свари пшеница (коливо)... Отнесеното на църквата жито служи за курбанъ, вмѣсто овенъ. Ч. 112. Не труди са свѣщъ да палишъ, Ни тамянъ да ми кадишъ; Деветини да ми правишъ, Коливо да ми варишъ. Л. Д. 1876 р. 157. (син. пшеница, ченіца, жито ср. кольво, кольво).

Колиларка см. колеларка.

Колица с. ж. черная чалма: Черни месали, що носятъ Бѣлгари преди нѣколко години навити на главы си и сега еще носятъ въ Руманиѣ и въ Македонии, казвѫтъ ся „колици“ по бѣлгарски и „шервета“. Пк. 47.

Количество с. с. количество, сумма: Този человѣкъ бѣ зель голѣмы количества отъ Адраста за да му извѣстава сичкытѣ намѣренія на съюзницитѣ. Т. 271.

Колкавъ, Колка, Колкѣ (*Колькавъ, Колкава, Колкаво*)